

قریب به ۸۰۰ فقره نقض حقوق بشر، ۶۰۰ نفر اعدام

فرهنگ قاسمی

بر اساس آمار استخراج شده از گزارشات ماهانه هرا نا در سال ۲۰۱۱ تعداد موارد نقض حقوق بشر در نظام جمهوری اسلامی ایران قریب به ۸۰۰۰۰۰ فقره است، در همین سال تقریباً ۶۰۰ نفر در ایران اعدام شدند، بیش از ۴۰۰۰۰ کارگر از کار بیکار شدند. آمار و گزارشات حاکی هستند که در این سال بیشترین تجاوزات به حقوق زندانیان اعمال شده است، تجاوزات حقوق صاحبان اندیشه در ردیف دوم و در ردیف سوم و چهارم حقوق کارگران و دانشجویان قرار می گیرند.

این آمار بر اساس گزارشات ماهانه هرا نا در سال ۲۰۱۱
تعداد موارد نقض حقوق بشر در نظام جمهوری اسلامی ایران
قریب به ۸۰۰۰۰۰ فقره است، در همین سال تقریباً ۶۰۰ نفر
در ایران اعدام شدند، بیش از ۴۰۰۰۰ کارگر از کار بیکار شدند.
آمار و گزارشات حاکی هستند که در این سال بیشترین
تجاوزات به حقوق زندانیان اعمال شده است، تجاوزات
حقوق صاحبان اندیشه در ردیف دوم و در ردیف سوم و
چهارم حقوق کارگران و دانشجویان قرار می گیرند.

دیباچه

شصت و سه سال پیش (۱۹۴۸) سازمان ملل متحد، منشور جهانی حقوق بشر را به تصویب رسانید. این منشور که عمدتاً از میثاق حقوق بشر و شهروندان (۱۹۷۸) فرانسه الهام پذیرفته است به همت رنه کسن (۱) و جان پترس همفری (۲) تنظیم گردید. این سند جهانشمول، بیانگر حقوق اساسی تمامی انسان ها است. برخی بر این نظرنند که ارزش های مطرح شده در آن به دشواری قابل دستیابی هستند! در اینجا این سوال مطرح می شود، آیا سند یا نظریه ای در تاریخ وجود داشته است که به آسانی قابل دستیابی بوده باشد؟ اما از سوی دیگر نمیتوان انکار کرد آنچه که در جهان از زمان تصویب این منشور تا به امروز می گذارد تا حدی به طرفداران این نظریه حق می دهد، زیرا اجرای مفاد مندرج در این سند انسانی نیاز به تحولات فرهنگی در جوامع از یک سو و بازوی اجرایی سازمان ملل متحد از سوی دیگر داشته و دارد. وانگهی نباید از نظر دور داشت که منشور جهانی حقوق بشر در واقع دو خواست اساسی یعنی عدالت و صلح را که انسان از بدو تاریخ برایش مبارزه می کند می طلبد. این دو خواست انسانی بدون پیشرفت و امنیت قابل دستیابی نیستند. زیرا در جهانی که هر روز وابستگی بین ملت ها بیش از پیش قوت یافته و پیچیده تر می شود پیشرفت و امنیت نمی

توانند جدا از حقوق انسانی عمل کنند. نمی توان بدون برخورداری از رشد به امنیت رسید، همانطور که نمی توان بدون امنیت به رشد دست یافت. هرکدام از این دو اصل وابستگی بنیادی به حقوق بشر و دولت قانونمدار دارد. پس درحاکمیت هایی که این دو اصل را رعایت نکنند پیشرفت و امنیت که هردو لازمه صلح و عدالت اند هرگز تحقق پذیر نخواهد بود .

سال ۲۰۱۱ شاهد قیام ملت هائی است که برای احقاق حقوق خود به پا خواستند و در اثر همبستگی بین المللی توانستند چشم انداز بهتری را از آینده خود ترسیم کنند. در برخی از کشور ها با اینکه دیکتاتور سرنگون شد، اما هنوز تلاش بر این است که حاکمیتی متکی بر استبداد و سنت های واپسگرا سلطه خود را حفظ کند و در برخی دیگر فراروند گذار از دیکتاتوری و حرکت به سوی دموکراسی در تلاشی سازنده است. روشنفکران و آزادیخواهان عدالت طلب، همه از بهاران عرب خشنود اما گمان می رود که حتی " بهاران شقایق نروید ز سنگ".

مقدمه

این " دیباچه " در واقع تبیین حوادثی است که در سال ۲۰۱۱ در کشورهای اتفاق افتاد که اصول بالا را رعایت نکردند پس باید نتیجه گرفت که برآستی و بی تردید، نظام هائی که حقوق بشر و دولت قانونمدار را رعایت نکنند، عاقبت بن علی و قذافی و اسد و مبارک را باید انتظار بکشند، که جمهوری اسلامی ایران و خامنه ای از آن قماش اند .

آنچه که در سال ۲۰۱۱ از نقطه نظر حقوق بشر در ایران اتفاق افتاد نقطه تقارب خطوط بیعدالتی هاست که تاریخ تجاوزات به حقوق مردم ایران را در این سی و سه سال اخیر تعیین می کند. به عبارت دیگر سال ۲۰۱۱ تکامل تاریخی توحش نظام جمهوری اسلامی باید محسوب شود که از ویژگی های تبعیض گرایانه ای بر خوردار است که در تمام حوزه های زندگی شهروندان ایرانی بشدت رسوخ کرده است . طی این سی و سه سال، تجاوزات متوالی به حقوق انسان توالی منطقی ای را بوجود آورده است که از مدنیت و مدرنیته فرسنگ ها فاصله دارد، با منطق مبتنی بر مبانی آزادی عقلی دشمنی می کند و بر غریزه کور، اقتدار مطلق ولایت فقیه استوار است. به همین دلیل تمامی آمار و مشاهدات و تحقیقات و گزارشات رسمی و غیر رسمی حاکی از این است که در سال ۲۰۱۱ جمهوری اسلامی ایران در اثر زیر پا گذاردن حقوق بشر و قوانین بین المللی به مرتبه بالائی از عدم مشروعیت و انزوای سیاسی خود

رسیده است.

✖ در سال ۲۰۱۱ آقای بان کی مون، دبیر کل سازمان ملل، آقای احمد شهید را به عنوان گزارشگر ویژه برای رسیدگی به وضعیت حقوق بشر در ایران گماشت. (۳) این انتخاب مورد تائید و باعث خشنودی طرفداران حقوق بشر در ایران و مورد استقبال اپوزیسیون قرار گرفت، تا جایی که عده ای از روشنفکران و نویسندگان در نامه سرگشاده یی از این اقدام استقبال کردند و خواستار شدند تا گزارش او در باره وضعیت حقوق بشر در ایران هرچه زودتر انتشار یابد. (۴) تمامی طیف های مخالف رژیم اسناد و مدارک مربوط به نقض حقوق بشر را برای آقای احمد شهید ارسال داشتند. (۵) از آنجمله پیگیری های روزمره و اقدامات مسولانه آقای کریم لاهیجی نایب رئیس فدراسیون بین المللی حقوق بشر، در این زمینه از ارزش شایان توجهی برخوردار بوده و قابل قدر دانی است.

بر اساس آمار استخراج شده از گزارشات ماهانه هرا نا در سال ۲۰۱۱ تعداد موارد نقض حقوق بشر در نظام جمهوری اسلامی ایران قریب به ۸۰۰۰۰۰ فقره است، در همین سال تقریبا ۶۰۰ نفر در ایران اعدام شدند، بیش از ۴۰۰۰۰ کارگر از کار بیکار شد ند. (۶)

آمار و گزارشات حاکی هستند که در این سال بیشترین تجاوزات به حقوق زندانیان اعمال شده است، تجاوزات حقوق صاحبان اندیشه در ردیف دوم و در ردیف سوم و چهارم حقوق کارگران و دانشجویان قرار می گیرند.

از نقطه نظر منطقه ای تهران در ردیف اول نقض حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی قرار و پس از تهران، آذربایجان و کردستان ردیف های بعدی را اتخاذ می کنند. (۷)

در این سال همینطور لیست کامل تازه ای از کشتار های سال های شصت انتشار یافت. سازمان های حقوق بشری ایرانی قادر شدند اسناد و مدارک محکمی را به مقامات بین المللی حقوق بشری و دادگاههای مسول جهانی ارائه دهند. سخن از آن می رود که پرونده یی علیه علی خامنه ای، به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل ارائه گردد تا سازمان ملل از دیوان بین المللی کیفری لاهه بخواهد که او را به اتهام جنایت علیه بشریت محاکمه کند.

بهنگام اجلاس های جانبی در شورای حقوق بشر در فاصله روزهای ۱۰ تا ۱۶ مارس ۲۰۱۱ یک تجمع سراسری در شهر ژنو در روز ۱۴ مارس در برابر

مقر سازمان ملل متحد در شهر ژنو برگزار شد این کارزار توسط اپوزیسیون طرفدار حقوق بشر برای افشای موارد عدیده نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی تدارک دیده شد که در آن بسیاری از ایرانیان از اقصی نقاط اروپا شرکت داشتند.

عامل مهم دیگری که امسال در ارتباط با حقوق بشر مشاهده می شود، شمار سازمان های فعال حقوق بشری است که افزایش قابل توجهی یافته است. وانگهی بسیاری از سازمان های سیاسی در اصول و عقاید سیاسی خود، بندی را به حقوق بشری اختصاص داده اند و حتی گاهی در تیتراژ خود عبارت حقوق بشر را منظور داشته اند. سازمان دهندگان کوشش برای همبستگی اپوزیسیون ایران نیز این وظیفه مهم را بدرستی دنبال می کنند. این همه برای آینده میهن ما امید آفرین و از منظر من که چندین دهه از عمرش را در راه و اشاعه اندیشه احترام به حقوق بشر و حقوق انسانی صرف کرده بسیار با اهمیت است. امروز برایم سخت نا پذیرفتنی است که قبول کنم، همه کسانی که در این روز های سخت تابلو های حقوق بشر را بلند کرده اند این مفهوم و آن مسئولیت بزرگ را بدرستی شناخته باشند. هراس دارم که، شاید نه امروز، بلکه فردا حقوق بشر را به یک مقام و موقعیتی یا به مرام و مکتبی فدا کنند. بهر حال، باید امیدوار بود که طرفداری از حقوق بشر، تقلیدی و طوطی واری و وسیله نبوده باشد و اندیشیده و بنیادی باشد و در رفتار روزمره ما، از جلسات و مباحثات کوچک به ظاهر بی ارزش شروع شده در سطح جامعه نشو و نمو پیدا کند.

جا دارد یاد آور شوم، قبل از انقلاب و همینطور در خلال آن، در جمع کوچکی در چارچوب یک سازمان حقوق بشری روی رعایت اصول حقوق بشر پا می فشردیم. روزی به حکم وظیفه، حمله به دانشگاه تهران و کشتار هم میهنان کُرد را محکوم می کردیم، و روزی از حقوق انسانی و آزادی بیان کتک خوردگان طرفدار زنده یاد شاپور بختیار در "سپه یونیورسسته پاریس" دفاع می کردیم، فحش و چماق حزب الله و سازمان پیکار و حزب توده ایران و سازمان چریک های اکثریت را یک جا می خوردیم. حتی وقتی یکی از دو طرف دعوا، یعنی برخی از بختیاری ها می کوشیدند اصولی که ما از آنها دفاع می کردیم را با دفاع از بختیار ملغمه کنند، طرف دیگر، ما را ضد انقلاب، نوکر خارجی، بورژوا، لیبرال می خواند، آن روز ها هرگز گمان نداشتم که روزی دفاع از حقوق بشر چنین دامنه بزرگی پیدا کند، و برخی از آن کسان، امروز مدافع حقوق بشر بشوند. اگر این امر درست باشد جامعه ما رشد بزرگی کرده است !

بعد از آن دیباچه کوتاه و این مقدمه، به موقعیت حقوق بشر در ایران می پردازیم. بر خلاف کارنامه سال ۲۰۱۰ که آنرا سال گذشته انتشار دادیم، که بخشی از آن در مقابل اجلاس سازمان اروپا در اسلو در اکتبر ۲۰۱۰ تحت عنوان جهانشمولی حقوق بشر توسط نویسندگان این سطور ایراد و بیان شد و تکمیل یافته آن به دو زبان فرانسه و انگلیسی در اختیار بیش از یکصد نفر از خبرگان سازمان ملل و سازمان حقوق بشر اروپا و قرار گرفت. (۸) امسال در این بررسی، علاوه بر بیان موضوعی تجاوزات نسبت به حقوق بشر در ایران، در هر مورد بطور مختصر، به بیان شواهد عینی نیز پرداخته ایم. برای جلوگیری از طولانی شدن این نوشته، در عین حال که در متن هر مبحث اشاراتی به موارد عینی شده است، در پا نوشت ها نیز، لینک هر مورد را رفرانس میدهم تا علاقمندان بتوانند نسبت به جزئیات مطالب و شواهد وقوف واقع بینانه تری حاصل نمایند. در سال ۲۰۱۱ کمیته حقوق بشر سازمان ملل، ۱۳ آبان، با انتشار نتایج بررسی های مسئولی خود، نگرانی اش را از وضعیت حقوق بشر در ایران و نقض گسترده موارد متعدد کنوانسیون حقوق مدنی و سیاسی ابراز نمود.

همینطور باید یاد آور شد که شاید این نوشته برای برخی از خوانندگان گرامی طولانی بنظر آید، اما واقعیت امر این است که دامنه جنایات و تجاوزات و بی قانونی های این رژیم آنچنان گسترده است که این نوشته تنها اختصار کوچکی از واقعیت موجود می تواند باشد. وانگهی در انتخاب شواهد کوشش شده، موارد مهمی که قابل دسترس ما بوده اند آورده شوند. بی شک در این انتخاب از کاستی کمّی و کیفی مصون نبوده ایم. پس هم خوانندگان، ما را در این امر ببخشند و هم اگر علاقه داشتند، در آخر این نوشته، در بخش "نظر شما" که در انتهای مقالات منتشر شده در "تارنمای جامعه رنگین کمان" موجود است ملاحظات خود را تذکر دهند و با اینکار خشتی بر این بنا بنهند تا شاید از نقائص این مختصر کاسته شود.

موارد بیست و پنج گانه تجاوز به حقوق بشر در ایران

۱ - مدافعین حقوق بشر، نرگس محمدی، عبدالفتاح سلطانی، در زندان اند

✖ دفاع از حقوق بشر در ایران ممنوع است. در ایران هر کسی از حقوق بشر سخن بگوید مجرم شناخته شده نوکر خارجی قلمداد میشود یا به دادگاه های فرمایشی جمهوری اسلامی احضار شده و یا مستقیماً به زندان انداخته میشود. استفاده از واژه حقوق بشر باید مشروط به هویت های اسلامی باشد. (۹) خانم نرگس محمدی یکی دیگر از نمونه های

بارز این مجرمیت است که دادخواهی او در سال ۲۰۱۱ در تمام جهان و سازمان های حقوق بشری مطرح است. (۱۰)

عبدالفتاح سلطانی، وکیل حقوق بشری و عضو موسس کانون مدافعان [x] حقوق بشر، که در ۱۹ شهریور ۱۳۹۰ دستگیر شد، اخیرا بازجو او را تهدید کرده که به اتهام «مشارکت در تاسیس کانون مدافعان حقوق بشر»، «تبلیغ علیه نظام»، «اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور» و «تحصیل مال نامشروع» از طریق دریافت جایزه حقوق بشر شهر نورنبرگ در سال ۱۳۸۸، به ۲۰ سال زندان محکوم خواهد شد، سلطانی پس از دستگیری در بند ۲۰۹ وزارت اطلاعات در داخل زندان اوین در حبس انفرادی نگه داری می شود. آقای امیر اسلامی، عضو کمیسیون حقوق بشر کانون وکلای ایران و وکیل دراویش گنابادی، که از ۱۳ شهریور در بازداشت انفرادی به سر می برد به دلیل وضعیت وخیم جسمی به بهداری زندان اوین منتقل شد. وکلای دیگر دراویش گنابادی که در بازداشت هستند عبارتند از: آقایان فرشید یداللهی، امید بهروزی، افشین کرمپور، رضا انتصاری و حمیدرضا مرادی. آقای مرادی نیز دچار بیماری قلبی است. هر شش نفر در بند ۲۰۹ وزارت اطلاعات در داخل زندان اوین در حبس انفرادی نگه داری می شوند. از زمان بازداشت تاکنون، هیچ یک از آنها اجازه ملاقات با خانواده یا وکلای خود را نیافته اند. (۱۱) محمد سیفزاده، عضو هیئت موسس کانون مدافعان حقوق بشر از اواخر اردیبهشت ماه سال جاری در زندان اوین در حال گذراندن دوره‌ی دو ساله‌ی محکومیت خود است.

۲- آزادی اندیشه و بیان، موضعگیری ۹ سازمان بین المللی و ایرانی

[x] حق بیان و اظهار نظر، نگاشتن مقالات در شرائط آزاد، گردهمائی و گفتگو، بحث آزاد، اعلام تظاهرات، شرکت در تظاهرات و انتقاد به مسائل، اعتصاب در مدرسه، دانشگاه، کارخانه و ادارات دولتی و خصوصی به شدیدترین شکل سرکوب می‌شود. مردم ایران به هیچوجه قادر به استفاده از حقوق شهروندی خود نیستند. (۱۲) هر روز قوانین تازه ای در جهت از بین بردن حقوق مدنی در حال تصویب است. در سال ۲۰۱۱ دولت جمهوری اسلامی دست به اقدام دیگری را در این زمینه زد. (۱۳) این تجاوزات از همان نخستین روز های انقلاب اسلامی بوجود آمد و دامنه آن هر روز گسترش می یابد. در حالی که ماده ی ۱۸ که اعلامیه جهانی حقوق بشر که یک پیمان بین المللی است تصریح دارد که "هر انسانی محق به داشتن آزادی اندیشه، وجدان و دین است؛ این حق شامل آزادی دگراندیشی، تغییر مذهب [دین]، و آزادی علنی [و آشکار] کردن آئین و ابراز عقیده، چه به صورت تنها، چه به صورت

جمعی یا به اتفاق دیگران، در قالب آموزش، اجرای مناسک، عبادت و دیده بانی آن در محیط عمومی و یا خصوصی است. « و ماده ۱۹ آن تاکید می کند که ” هر انسانی محق به آزادی عقیده و بیان است؛ و این حق شامل آزادی داشتن باور و عقیده ای بدون [نگرانی] از مداخله [و مزاحمت]، و حق جستجو، دریافت و انتشار اطلاعات و افکار از طریق هر رسانه ای بدون ملاحظات مرزی است « .

۳ - وسائل ارتباط جمعی، روزنامه نگاران سیامک مهر، بهمن احمدی اموی، عیسی سحر خیز، کیوان صمیمی

✖ مطبوعات، سایت ها، رادیو و تلویزیون بشدت زیر سانسور هستند و خبرنگاران و نویسندگان نوبلاک نویسان(۱۴) یا در زندان های جمهوری اسلامی بسر می بارند یا مجبور به جلای وطن شده و در گوشه و کنار جهان آواره اند، در سال ۲۰۱۱ ایران صفت بزرگترین زندان خبر نگاران جهان را از سوی خبر نگاران بدون مرز کسب کرد.(۱۵) صدها نویسنده، روزنامه نگار مانند عیسی سحر خیز، کیوان صمیمی مدیر روزنامه ... به زندان های بلند مدت محکوم شدند.

بهمن احمدی اموی(۱۶) نمونه دیگر آن است که اخیرا از فساد ✖ اقتصادی دولت احمدی نژاد سخن می گوید. در روز ۲۸ مهر ۱۳۹۰ دادگاه تجدید نظر حکم شش سال زندان عبدالرضا تاجیک - روزنامه نگار و عضو کانون دفاع از حقوق بشر و گیرنده جایزه آزادی مطبوعات گزارشگران بدون مرز در سال ۲۰۱۰ - را به اتهام های «تبلیغ علیه نظام»، «اقدام علیه امنیت ملی»، «همکاری با کانون مدافعان حقوق بشر» (که در ایران عضو فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر است) و همکاری با گروه های مخالف تایید کرد.

✖ آقای تاجیک پس از انتخابات مورد اختلاف ریاست جمهوری در سال ۱۳۸۸ سه بار دستگیر شده و بار سوم بیش از شش ماه در بازداشت به سر برده است. او در حال حاضر با وثیقه آزاد است، اما همواره در خطر دستگیری خودسرانه به سر می برد.

۴ - احزاب سیاسی، دفتر تحکیم، جبهه ملی ایران، نهضت آزادی، احزاب چپ... احمد زید آبادی، عبدالله مومنی، کورش زعیم، حمید رضا خادم

همه سازمان های سیاسی قلع و قمع شده اند، حق فعالیت آشکار و یا

مخفی و حق اظهار نظر درباره مسائل سیاسی، حق عضوگیری، جمع شدن، حق تشکیل کنگره یا اجلاسهای متعارف و یا پلنوم را ندارند.

بنا بر گزارش ها از پلنوم جبهه ملی ایران در این سال جلوگیری شد، رهبران آن مرتب مورد بازخواست و تحت تعقیب و حضور در دادگاه ها هستند. علی رشیدی و مهندس حمیدرضا خادم در بند ۳۵۰ اوین در زندان به سر میبرند. (۱۷)

✖ در سال ۲۰۱۱ کورش زعیم و بسیاری دیگر بطور دائم توسط مقامات انتظامی احضار می شود. متأسفانه این امر تنها شامل اعضا و طرفداران جبهه ملی که از همان ابتدای انقلاب مورد تهاجم قرار گرفت نیست، رهبران سایر احزاب سیاسی از موقعیت بهتری برخوردار نیستند، تمامی معترضان از خود و ناخودی حق خروج از کشور و حرکت آزاد در داخل کشور را ندارند، حق داشتن سخنگو از احزاب سلب شده است و در بهترین شرایط سخنگویان آنها اگر ترور نشوند، اگر در خانه اشان به فجیع ترین شکل به قتل نرسند، اگر در خیابان ها زیر ماشین نروند، اگر دزدیده و کشته نشوند و در بیابان ها رها نگردند... زندانی شده و دهان آنها را می بندند.

از آن جمله احمد زید آبادی، یکی از مسئولین دفتر ادوار تحکیم ✖ وحدت که در تاریخ ۷ آوریل - ۱۸ فروردین جایزه جهانی آزادی مطبوعات ۲۰۱۱ سازمان یونسکو و گیامورو کانو را اخذ کرد، رئیس هیات داوران دینا سانگور در این باره اعلام کرد: اهدای این جایزه به احمد زیدآبادی ارج گذاری به شجاعت استثنایی، مقاوت و تعهد این روزنامه نگار در جهت آزادی بیان، دموکراسی و حقوق بشر، تساهل و انسانیت است. اهدای این جایزه ورای شخصیت احمد زیدآبادی جایزه به بسیاری از روزنامه نگاران ایرانی است که هم اکنون در زندان بسر میبرند. (۱۸)

✖ از جمله دیگر زندانیان عبدالله مومنی از دانشجویان دفتر تحکیم وحدت و ابراهیم یزدی دبیرکل نهضت آزادی ایران هستند، محمد دادخواه وکیل او در گفتگویی با رسانه ها اعلام کرد که دادگاه بدوی ابراهیم یزدی را به هشت سال زندان محکوم کرده است.

۵ - زندانیان سیاسی، نقض موارد متعدد کنوانسیون حقوق مدنی و سیاسی، هاله سحابی، هدی صابر... کتاب ارواح انقلاب

جمهوری اسلامی ایران در تداوم سیاست اختناق و ضدانسانی خود هزاران زندانی سیاسی و عقیدتی را در بدترین شرایط و در وحشتناک ترین

زندان‌ها، به زنجیر کشیده است. (۱۹) سخت‌ترین و مخوف‌ترین نوع شکنجه‌ها نسبت به زندانیان سیاسی ایران (۲۰) اعمال می‌شود. (۲۱) فعالان سیاسی، دگراندیشان، محققین، استادان دانشگاه، زنان و مردانی که کوچکترین مخالفتی با اندیشه مذهبی حاکم بر ایران داشته باشند و یا در رفتار روزمره آن گونه عمل نمی‌کنند که رژیم می‌خواهد، بوسیله عاملان جمهوری اسلامی دستگیر شده زیر شکنجه و آزارهای جسمی و روحی قرار می‌گیرند (۲۲) و از امکانات پیش‌بینی شده در قوانین بین‌المللی در مورد درمان و مداوا برخوردار نیستند. (۲۳) بخش دوم ماده ۴۴ کنوانسیون حقوق زندانیان اشاره می‌دارد که زندانی می‌بایست بلافاصله از مرگ خویشاوندان، نزدیکان و دوستانش و یا بیماری جدی یکی از آنها مطلع شود و در صورت بیماری مهم یکی از بستگان نزدیک و یا مرگ خویشاوندان نزدیک، زندانی باید مجاز باشد هر زمان که شرایط اجازه می‌دهد برای رفتن به بالین و مراسم او از مرخصی استفاده کند و تحت اسکورت یا به تنهایی حضور یابد. جمهوری اسلامی این ماده از کنوانسیون حقوق زندانیان سیاسی را در مورد هاله سحابی اما به قیمت جان او رعایت کرد :

هاله سحابی فعال حقوق بشر در جریان مراسم تحلیف احمدی نژاد در [x] ۱۴ مرداد ماه دستگیر شد و به جرم شرکت در تجمعات غیرقانونی و اخلال در نظم عمومی به دو سال حبس محکوم شد. پس از شدت گرفتن بیماری عزت‌الله سحابی، هاله سحابی برای دیدن پدر به مرخصی آمد و در جریان تشییع جنازه به دست مامورین ویژه رژیم به قتل رسید و هرگز به زندان بازنگشت (۲۴)

[x] هدی صابر، از زندانیان سیاسی محبوس در زندان اوین که در اعتراض به جان باختن هاله سحابی به همراه چند تن دیگر از زندانیان دست به اعتصاب غذا زده بود، به علت شوک قلب ناشی از اعتصاب جان باخت. هم‌چنین در اینسال ده‌ها زندانی دست به اعتصاب غذا زدند که عمده^۱ این اعتصاب‌ها سیاسی بوده و در راستای اعتراض به جان باختن هاله سحابی و هدی صابر صورت گرفته است. ده‌ها کتاب و صد‌ها مقاله در مورد وضعیت شکنجه زندانیان سیاسی در ایران نوشته شده است. در سال ۲۰۱۱ خانم شهلا طالبی، زندانی سابق سیاسی در ایران، کتابی در این زمینه با عنوان *Ghosts of Revolution* روح انقلاب منتشر کرده است. شهلا طالبی در مجموع ده سال به دلیل باورهایش، در ایران زندانی بوده است. (۲۵) فراموش نشود بر اساس آمار انتشار یافته امر تجاوز به حقوق زندانیان در ردیف نخست قرار

دارد.

۶- شکنجه زندانیان، پیمان عارف، محبوبه کرمی ... جنایت بی عقوبت، شکنجه و خشونت جنسی

زندانیان سیاسی در جمهوری اسلامی از هیچ حقوقی برخوردار نیستند، آنها حتی از حقوق اولیه یک زندانی جنایتکار نیز بی‌بهره‌اند، و علاوه بر آن، براساس دستورات شخص خامنه‌ای و بخشنامه‌های قوه قضاییه، هر شکنجه‌ای برای آنان مجاز است.

✖ در تازه‌ترین نمونه از این رفتار بدیع و شنیع، که حتی در نظام‌های دیکتاتوری هم کمتر یافت می‌شود، در این سال از جمله ماموران امنیتی اجازه ندادند محبوبه کرمی، زندانی سیاسی، از فعالان حقوق بشر و مسئول اسبق کمیته‌ی زنان حقوق بشر در ایران است و از ۲۵ اردیبهشت ماه سال جاری تاکنون در زندان اوین به سر می‌برد در مراسم خاکسپاری پدرش شرکت کند. در حالی که مطابق بخشنامه‌های قوه قضاییه و نیز آیین‌نامه سازمان زندان‌ها، حق دارند تا در مراسم تدفین نزدیکانشان شرکت کنند. اتهام محبوبه کرمی «تبلیغ علیه نظام، اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور و نشر اکاذیب» بوده است و به سه سال حبس تعزیری محکوم شده است و در «بند ۲-الف اوین»، متعلق به سپاه پاسداران محبوس است.

همین‌طور در این سال پیمان عارف، عضو جبهه ملی ایران، دارای ✖ رتبه برتر کنکور کارشناسی ارشد علوم سیاسی و دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، ظهر یکشنبه ۹ اکتبر ۲۰۱۱ در آخرین ساعات دوره محکومیت زندان خود در بند ۳۵۰ زندان اوین ۷۴ ضربه شلاق خورد.

شادی صدر در این سال اثر تحقیقی با ارزشی را در مورد شکنجه جنسی در زندان‌های ایران انتشار داد. عنوان این کتاب جنایت بی عقوبت، شکنجه و خشونت جنسی علیه زندانیان سیاسی زن در جمهوری اسلامی است.

خدیجه مقدم برنده نخستین جایزه حقوق بشر بوخوم می گوید زندانیان عادی سخنگویی ندارند جمهوری اسلامی قرار دادهای زیادی برای خرید وسایل شکنجه و راه‌های کنترل مردم با اروپا، روسیه و چین دارد که خیلی از این قرار دادها به ضرر مردم و برای کنترل و دستگیری و بازداشت مردم است و جامعه جهانی می تواند به دولت خود فشار بیاورد که این قرار دادهای ننگین را با ایران نبندد.

۷- انتخابات استصوابی به جای انتخابات آزاد ، ماده ۲۱ اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده ۳۹ منشور حقوق اساسی پارلمان اروپا

در جمهوری اسلامی از همان ابتدا شرائط لازم برای انتخابات فراهم نبود، در مجلس اول بسیاری از کسانی را که نسبت به ولایت فقیه و دخالت دین در دولت انتقاد داشتند و دموکراسی و آزادی را نخستین شرط اداره مملکت می دانستند با تهمت و نا سزا به پارلمان راه ندادند. هر روز مخالفان خود را با زندان و تبعید و اعدام خنثی کردند، در سال های اخیر همراهان قدیمی خود را از میدان بدر کردند ، با انتخابات دوره دهم ریاست جمهوری آقایان موسوی و کروبی را به کنار زدند، در ۲۰۱۱ آنها را به حبس کشیدند. در این سال همینطور انتخابات استصوابی باعث شد که ولی فقیه فقط کسانی را که زیر اوامر او عمل می کنند به عنوان کاندیدا قبول کند. آنچه که تحت عنوان انتخابات در ایران مطرح می شود بی محتوا و بی مفهوم است. با این روش جمهوری اسلامی ایران ماده ۳۹ منشور حقوق اساسی پارلمان اروپا و ماده ۲۱ اعلامیه جهانی حقوق بشر را زیر پا می گذارد .

۸- سنگسار، عقب نشینی جمهوری اسلامی

عمل وحشیانه سنگسار که برخاسته از غرایز وحشیانه و عقب‌گرایانه و خشک مغزی مذهبی می‌باشد، بنابر احکام دادگاه‌های اسلامی انجام می‌شود و در غالب موارد این مردم نیستند که به انداختن سنگ‌ها به سوی محکومین اقدام میکنند، بلکه عاملین و مأمورین رژیم جمهوری اسلامی به این کار دست می‌زنند تا این سنت انسان‌ستیز را به عنوان نهادی زنده نگهدارند. سنگسار سکینه کهدر اثر مجاهدت های جهانی به تعویق افتاده بود در روز های آخر سال مسیحی دوباره مطرح شد احتمال اعدام او می رود . (۲۶)

۹- افزایش اعدام ها ، ۶۰۰ مورد در سال ۲۰۱۱ (۲۷) غلامرضا خسروی سوادجانی ، خواهر فرهاد وکیلی

✖ حکم اعدام که در بسیاری از کشورهای مترقی لغو شده است هنوز در ایران معمول و مرسوم است (۲۸) و روزی نیست که مخالفین عقیدتی و مدافعین آزادی بطور انفرادی یا دسته‌جمعی اعدام نشوند. (۲۹) اگر

برای جمهوری اسلامی کشتار یهودیان و سوزاندن آنها در کوره‌ها مورد تأیید نیست، شاید یکی از دلائلش این باشد که جمهوری اسلامی از نادر رژیمهائی است که اعدام‌های دسته جمعی را درباره فعالین سیاسی و عقیدتی بکار برده است^(۳۰) و آنها را در قبرستان‌های دسته جمعی به خاک سپرده است^(۳۱). بسیاری از اعدام‌ها در میدان‌های عمومی و در مقابل چشمان مردم به ویژه کودکان انجام می‌شود. این روش وحشیانه و بدوی عواقب غیر قابل جبرانی در رشد خشونت و بی‌رحمی باعث می‌گردد.

بنا بر گزارش‌های حقوق بشری در سال ۲۰۱۱ قریب به ۶۰۰ نفر در ایران اعدام شده‌اند^(۳۲). به این رقم باید اعدام‌های مخفیانه را نیز اضافه کرد، امسال در غالب شهرهای ایران از جمله در مشهد بیش از ۱۵۰ اعدام مخفی انجام گرفته است^(۳۳). عدم تحویل اجساد زندانیان سیاسی یکی از مسائلی است که مورد آزار و اذیت خانواده غمدیده زندانیان است بطور مثال در ۱۹ اردیبهشت سال ۸۸ پنج زندانی سیاسی محبوس در اوین و رجایی شهر کرج پس از قطع تلفن‌های زندان اعدام شدند مسئولین مربوطه در خصوص تحویل پیکر این زندانیان به خانواده‌ها آنها قول‌هایی داده بودند که علی‌رغم گذشت بیش از یک سال و نیم تا کنون به اجرا در نیامده است^(۳۴).

یک فعال سیاسی به نام غلامرضا خسروی سوادجانی به اعدام محکوم شد. این زندانی سیاسی در دوران بازجویی خود جهت اخذ اعترافات تلویزیونی به شدت تحت فشار بود و این عامل نیز موجب شد که وی به مدت ۴۰ ماه از مدت حبس خود را در سلولهای انفرادی بازداشتگاه‌های مختلف سپری کند. وزارت اطلاعات در پی کمبود مستندات پرونده جهت محکوم کردن وی به اعدام، از فعالیت‌های وی در دهه ۶۰ استفاده کرده است. غلامرضا خسروی در دهه ۶۰ نیز به ۵ سال حبس تعزیری محکوم شده و پس از تحمل حبس در سال ۶۵ از زندان آزاد شده بود^(۳۵).

۱۰ - تضاد سیستم قضایی با قوانین بین‌المللی

سیستم قضائی ایران که برپایه قوانین اسلامی بنیاد گذارده شده است، نه تنها مبنا و اساس حقوق قضائی مرسوم در کشورهای جهان را محترم نمی‌شمرد، بلکه قضاوت خود را براساس قوانین بدوی و سنت‌های قرون وسطائی بر مردم اعمال میکند. دادگاه‌های ایران از هیچگونه موازین معمول بین‌المللی برخوردار نمی‌باشند. احکام متهمین قبل از حضور در دادگاه معین می‌گردد^(۳۶).

۱۱- وکلا در زندان و وکلای وکلای در زندان... محمد دادخواه وکیل باسابقه دادگستری و سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر

وکالت در ایران باید تحت تعاریف با هویت خاص جمهوری اسلامی باشد، فعالان سیاسی، مخالفان، دگراندیشان، کسانی که مورد تهمت قرار گرفته‌اند، کسانی که به زندان افتاده‌اند، نمیتوانند در شرائط آزاد از حقوق خود دفاع کنند. زندانیان سیاسی و عقیدتی قادر نیستند از وکیل مدافع معمولی و آزاد برخوردار باشند. بهترین وکلای ایران بجای دفاع از حقوق متهمین در زندانهای جمهوری اسلامی بسر برده در خطر مرگ هستند.

✘ بطور مثال محمد دادخواه وکیل باسابقه دادگستری و سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر، به ۹ سال زندان، ده سال محرومیت از حرفه وکالت، ده سال ممنوعیت از تدریس، ۹۰۰ هزار تومان جزایی و ۵ ضربه شلاق محکوم شد. دادخواه بنیانگذار کانون مدافعان حقوق بشر بوده است. کانونی که هدفش دفاع از حقوق زندانیان و تهیه گزارش‌هایی از موارد نقض حقوق بشر است. همینطور آوردن شاهد در دادگاه‌ها از موارد بسیار نادر است. کمتر فردی پیدا میشود که از ترس ترور و ضرب و شتم توسط رژیم و از ترس جان خود حاضر به شهادت در دادگاه‌های اسلامی باشد.

۱۲- حریم خصوصی، محل زندگی یا مکاتبات شخصی

بر اساس ماده ۳ منشور جهانی حقوق بشر هر فردی سزاوار و محق به زندگی، آزادی و امنیت فردی است. ماده ی ۱۲ آن تصریح می کند که هیچ احدی نمی بایست در قلمرو خصوصی، خانواده، محل زندگی یا مکاتبات شخصی، تحت مداخله [و مزاحمت] خودسرانه قرار گیرد. به همین سیاق شرافت و آبروی هیچکس نباید مورد تعرض قرار گیرد. هر کسی سزاوار و محق به حفاظت قضایی و قانونی در برابر چنین مداخلات و تعرضاتی است. در جمهوری اسلامی حریم خصوصی افراد و خانواده‌ها مورد احترام نیست. مقامات دولتی و سپاه پاسداران هر وقت که بخواهند وارد منزل و آپارتمان و محل کار شهروندان میشوند و انسانها حق ندارند حتی در محل زندگی و کار خود از آزادی فردی برخوردار باشند.

۱۳- مقاومت زنان، مریم بهرمن، محبوبه کرمی، هیلا صدیقی... گزارش بنیاد برومند

در صدر منشور سازمان ملل، مصوب ۲۶ ژوئن ۱۹۴۵، ملل متحد حقوق اساسی بشر و کرامت و ارزش شخصیت انسان و برابری حقوق بین زن و

مرد مصرح است. زنان که بیش از ۵۰ درصد نیروی فعال ایران را تشکیل می‌دهند، از حقوق یک انسان عادی بهرمنند نیستند. تمامی آزادی " زن بودن " در ایران بوسیله شریعت و اسلام و جمهوری اسلامی پایمال میشود و زنان حق ندارند حتی در مورد آن بخشی از اصول اسلامی که مربوط به " زن اسلامی " میشود، اظهار نظر نمایند. (۳۷) حقوق اسلامی و غیر اسلامی زنان بوسیله آیت‌اله‌های جمهوری اسلامی تعیین میشود. در این سال بنیاد برومند سندی را در ارتباط با خشونت نسبت به زنان ایرانی تنظیم و به مقامات بین المللی ارسال داشت. (۳۸) در حال حاضر از ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل متحد، ۱۸۶ کشور به عهدنامه محو هر گونه تبعیض در باره زنان پیوسته اند و ایران در زمره ۷ کشوری است که تا کنون از امضاء و تصویب این سر باز می‌زند. (۳۹) در سال ۲۰۱۱ با وجود اعتراض‌هایی که علیه عضویت ایران در " کمیسیون مقام زن " سازمان ملل متحد صورت گرفت، شورای سازمان‌های اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل به اتفاق آرا، عضویت ایران در این کمیسیون را تصویب کرد. کمیسیون مقام زن نقش تصمیم‌گیری با ضمانت اجرایی ندارد، اما به گفته برخی فعالان حقوق زنان بالاترین مقام نظارتی در حوزه زنان در سازمان ملل به شمار می‌آید. این در شرایطی است که هنوز در ایران سازمان مستقل زنان وجود واقعی و آزاد ندارند. زنان مجبورند موازین و نظراتی را دنبال و اجراء کنند که دولت جمهوری اسلامی و قوانین سنتی اسلامی به آنها دیکته میکند. بسیاری از زنان مبارز و آزادیخواه در زندانهای ایران اسیرند و به وحشیانه‌ترین وضعی مورد تجاوز قرار میگیرند. زنان ایرانی حق ندارند با سازمانهای زنان جهانی ارتباط داشته باشند و یا خود را عضو یا فعال آن جوامع معرفی نمایند. هیچگونه چشمانداز مثبتی برای آزادی و حقوق زنان ایران وجود ندارد و آنچه به چشم میخورد جز فرورفتن در تاریکترین چاههای ارتجاع مذهبی نیست. (۴۰)

✖ علاوه بر صد ها زندانی سیاسی و اجتماعی زن در ایران در حال حاضر دو تن از فعالان جنبش زنان ایران ، مریم بهرمن و محبوبه کرمی در وضعیت نا هنجاری به سر می‌برند. (۴۱) براستی علیرغم تمام فشار ها ، بزرگ زنان ایران دست از مقاومت برنمیدارند.

✖ هیل صدیقی شاعر جوان زن ما که اشعارش بازگوی صدای میلیون ها ایرانی است در نامه‌ای چنین می‌گوید " حالا که زیر این آسمان پهناور هوای آزاد را استشمام می‌کنم شرم دارم از خود بگویم در شرایطی که دوستان نازنینمان ماه هاست در حبس و زندان به سر می‌برند. من این جا هستم . نه قصد خروج از کشور را دارم و نه ترسی از

آنچه که پیش‌روست چرا که باور دارم جرمی مرتکب نشده‌ام. »

✖ همین‌طور در این سال سوسن طهماسبی، دریافت‌کننده جایزه معتبر آلیسون دفورث جایزه خود را به نسرين ستوده، وکیل و فعال حقوق بشر برای فعالیت خستگی‌ناپذیر در سال ۲۰۱۰ که هم‌اکنون در بند است و دیگر فعالان زن در بند اهدا کرد. اهدای این جایزه به طهماسبی از طرف دیده بان حقوق بشر برای اقدامات شجاعانه‌اش در راستای ترفیع و ارتقای جامعه مدنی و حقوق زنان در ایران است. (۴۲) فرشته شیرازی در شهریور سال ۱۳۸۰ به ستاد خبری وزارت اطلاعات در شهر آمل فراخوانده شد، او به همراه حدود ۹۰ زندانی زن دیگر در اتاقی ۶۰ متری زندانی است. داشتن سابقه بیماری و تشنج، وضعیت نامناسب زندان و فشارهای روحی و روانی بر او، خانواده و همراهان فرشته را در مورد سلامت او به شدت نگران کرده است. (۴۳)

۱۴- پیمان نامه کودک و تداوم بی‌توجهی به حقوق کودکان

حقوق کودکان و نوجوانان به هیچوجه در جمهوری اسلامی رعایت نمی‌شود. (۴۴) کودکان از سنین بسیار پایین برای تأمین معاش مجبور به کارکردن هستند. براساس یک گزارش فقط در شهر همدان حدود ۳۶ هزار کودک از سنین ۸ سالگی برای امرار معاش کارهای بدنی می‌کنند. کنوانسیون حقوق بشر در مورد کودکان در ایران هر روز زیر پا گذاشته می‌شود. کودکان آلت تبلیغات ایدئولوژیکی جمهوری اسلامی قرار می‌گیرند. مغز آنها شستشو می‌شود و رشد تربیتی طبیعی از آنها کلاً گرفته شده است. (۴۵)

بر اساس یک تحقیق، به تازگی معضل کودکان خیابانی بیش از پیش گریبان دختران را گرفته است و مشکلات اقتصادی آنان را به کارهای کاذب در خیابان‌ها وادار کرده است.

به گزارش خبرنگار جامعه جهان؛ تحقیقی که توسط یک گروه پژوهشی آسیب‌شناسی دانشگاه تهران درباره کودکان کار و کودکان خیابانی منتشر شده است نشان می‌دهد که اخیراً در سطح تهران تعداد کودکان کار و خیابانی افزایش یافته است

رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران می‌گوید یکی از گروه‌های در معرض خطر HIV افرادی هستند که خیابان، محل کار و زندگی آنان است که کودکان خیابانی هم جزئی از آنان محسوب می‌شوند.

حسن موسوی چلک با بیان اینکه یکی از استراتژی‌ها در مواجهه با ایدز، شناسایی و آموزش گروه‌هایی است که در معرض HIV قرار دارند، گفت: «کودکان خیابانی یکی از این گروه‌ها هستند و اگر اطلاعات لازم در زمینه HIV به موقع به آنان ارائه شود، احتمال آسیب پذیریشان در مقابل ویروس به مراتب کاهش می‌یابد.»

کارشناسان سازمان ملل متحد با اشاره به عضویت جمهوری اسلامی ایران در کنوانسیون حقوق کودک و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و تعهدات آن کشور، بیان نمودند، «تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر، مجازات اعدام برای اشخاصی که در سنین زیر هیجده سالگی مرتکب جرم می‌شوند بطور مطلق ممنوع است.»

چهار تن از کارشناسان ارشد سازمان ملل متحد اعدام نوجوان هفده ساله، علیرضا ملاسلطانی، را که دیروز درملاء عام بوقوع پیوست محکوم کرده‌اند. آقایان کریستوف هاینز، احمد شهید و هوان مندز به همراه خانم گابریلا ناول خط مشی کنونی مقامات ایرانی مبنی بر اعدام متداول شهروندان به اتهام جرائم مربوط به مواد مخدر را تقبیح نموده‌اند

آقای احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر در امور ایران، با اشاره به اعدام‌های خودسرانه، استقلال قوه قضائیه و شکنجه تاکید نمودند، «هر گونه حکمی که مجازات اعدام را بر نوجوانان زیر سن هیجده سالگی اعمال کرده و آنان را به جوخه اعدام می‌سپارد، با تعهدات بین‌المللی ایران تناقض دارد.»

۱۵ - موج مهاجرت جوانان

ایران از جمله معدود کشورهایی است که جوانانش برای زندگی کردن آزاد و معمولی بزرگترین رنجها را متحمل میشوند. از آنجا که جوانان از آزادی‌های طبیعی برخوردار نیستند، به هر قیمتی شده ایران را ترک کرده و به عنوان مهاجر رسمی و غیر رسمی به سایر کشورهای جهان فرار میکنند و این جلای وطن به هیچوجه جنبه اقتصادی نداشته و فقط برای برخورداری از آزادی است. به همین علت تعداد مهاجرین در دوران جمهوری اسلامی در تاریخ ایران بی‌سابقه می‌باشد.

۱۶- سندیکاهای کارگری مستقل اسانلو، شهابی (۴۶) ... بهنام ابراهیم زاده، علی نجاتی، ابراهیم مددی

✖ رهبران سندیکائی که تقاضایی جز بهبود وضع زندگی کارگران را ندارند و تنها خواهان آزادی هستند تا بتوانند مطالبات درجه اول حرفه‌ای خود، به مانند بیمه بیکاری، حق اعتصاب، حق اظهار نظر و ... را به اطلاع کارفرمایان خصوصی و یا عمدتاً دولتی برسانند، بدنبال حمله وحشیانه مأموران جمهوری اسلامی به دفتر سندیکا و غارت آن و ضرب و شتم آنان در زندان بسر می‌برند. علیرغم همه فشارها و تهدیدات و دستگیری‌ها جنبش سندیکائی در بسیاری از شهرستانها گسترش یافته است. امروز زندانهای ایران پر از سندیکالیستها و رهبران انجمن‌های کارگری است.

رضا شهابی فعال کارگری و عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت ✖ واحد اتوبوسرانی تهران و حومه از اول آذر ماه سال جاری در زندان اوین دراعتراض به عدم رسیدگی به پرونده و نگه داشتن او در شرایط بلا تکلیف دست به اعتصاب غذا زد. رضا شهابی بخاطر فعالیت کارگری و دفاع از ابتدای ترین حقوق کارگران محروم ایران، در ۲۲ خرداد ۸۹ به اتهام واهی ارتباط با بیگانگان، بازداشت شد و از آن زمان تا کنون در زندان اوین در بلاتکلیفی کامل بسر میبرد. بدنبال اعتصاب غذای رضا شهابی انبوهی از روشنفکران و و کنشگران اجتماعی در سراسر جهان از او حمایت کردند به هنگامی که این نوشته به پایان می رسد ۳۰ روز از اعتصاب غذای او می‌گذرد، (۴۷) مقامات قضایی ایران کوچکترین توجهی به خواست این بزرگمرد نکردند. (۴۸)

بهنام ابراهیم زاده، علی نجاتی، ابراهیم مددی از دیگر کنشگران سندیکایی زندانی هستند. ملاحظه می کنیم که جمهوری اسلامی ایران بطور آشکار ماده ی ۲۳ منشور جهانی حقوق بشر را در مورد کار و کارگری و تامین اجتماعی نقض می کند این ماده شامل ۴ بند است :

۱ - هر انسانی حق دارد که صاحب شغل بوده و آزادانه شغل خویش را انتخاب کند، شرایط کاری منصفانه مورد رضایت خویش را دارا باشد و سزاوار حمایت در برابر بیکاری است.

۲ - هر انسانی سزاوار است تا بدون رواداشت هیچ تبعیضی برای کار برابر، مزد برابر دریافت نماید.

۳ - هر کسی که کار می کند سزاوار دریافت اجری منصفانه و مطلوب برای تأمین خویش و خانواده ی خویش موافق با حیثیت و کرامت انسانی بوده و نیز میبایست در صورت لزوم از حمایتهای اجتماعی تکمیلی برخوردار گردد.

۴ - هر شخصی حق دارد که برای حفاظت از منافع خود اتحادیه صنفی تشکیل دهد و یا به اتحادیه های صنفی بپیوندد.

۱۷- اقوام و اقلیت های فرهنگی، مذهبی، عقیدتی، یوسف اسلام دوست

اقوام و اقلیت های فرهنگی، مذهبی، عقیدتی حق ابراز نظر و عمل کردن به سنن و موازین خود را ندارند. جمهوری اسلامی اقوام ایرانی را با فشار و کشتارهای دسته جمعی مجبور به اطاعت از حکومت مرکزی نموده با هرگونه تبلیغات فرهنگی، مذهبی و عقیدتی که برپایه اصول اسلامی نباشد، به شدت مخالف بوده و آنها را سرکوب و مرعوب میکند. زردشتیان، یهودیها، بهائیها و حتی اهل تسنن از حقوق شهروندی مساوی در رابطه با مسلمانان شیعه بهره مند نیستند. در جمهوری اسلامی مجازات بی دین بودن، نداشتن اعتقاد به بهشت و جهنم تا مرحله مرگ پیش میرود.

✘ در سال ۲۰۱۱ یوسف اسلام دوست از اقلیت های مذهبی ترک سنی اعدام شد، در روز دهم اکتبر، سه نفر دیگر از ترک های سنی روستای ایستی سو به نامهای جمال شیخ زاده ، فرهاد اسلام دوست و محمد جنگلی در زندان اورمیه اعدام شدند. وزیر خارجه آمریکا، خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط یوسف ندرخانی کشیش ایرانی بازداشتی شد. نامه ای با امضای ۲۰۰ هزار شهروند آمریکایی در حمایت از کشیش ندرخانی به دولت آمریکا ارسال گردید. هیلاری کلینتون طی سخنانی مقارن با روز جهانی حقوق بشر گفته است: «ما از تمامی دولت ها می خواهیم تمامی زندانیانی که به خاطر عقیده و اندیشه خود به زندان افتاده اند، از جمله کشیش یوسف ندرخانی را فوری و بدون قید و شرط آزاد کنند».

۱۸- محیط زیست، دریاچه ارومیه و نقی محمودی وکیل دادگستری، فراخوان بنیاد میراث پاسارگاد برای نجات دریاچه ارومیه

علیرغم تلاش های مدام مردم آگاه در ایران و با وجود فعالیت های روشنفکران و علاقمندان ایرانی به محیط زیست ، سیاست جمهوری اسلامی مبتنی بر تخریب منابع طبیعی و بی توجهی به این ثروت ملی و جهانی است که علت اصلی آن ، حاکمیت نا آگاهان و بی خردان بر سرزمینی است که سرشار از نعمت های طبیعی است . در اثر این سیاست ، " دریاچه پریشان خشک شد، دریاچه بختگان هم کمابیش در حال خشک شدن است، بخش مهم زاینده رود و تالاب گاوخونی اصفهان خشک شد،

تالاب انزلی در بحران است و امروز دریاچه ارومیه نیز در نیمه‌راه نیستی قرار گرفته است. تمامی محیط زیست ایران پیوسته دستخوش نابسامانی‌های گوناگون و هولناک بوده و این رژیم با بوروکراسی سنگین و بی‌کفایتی خود آگاهانه روند تخریب را تشدید کرده است. (۴۹)

مقاله جلال ایجادی در باره دریاچه ارومیه یکی از نوشته های [x] تحقیقی شایان توجه است او در مورد محیط زیست در ایران با صراحت لهجه مسئولانه می نویسد که حکومت اسلامی را مسئول این وضع اسفبار می‌داند. (۵۰)

در استان آذربایجان شرقی و غربی طی شش ماه اول سال ۱۳۹۰ بیش از ۳۲۰ نفر از فعالین فرهنگی، سیاسی، حقوق بشر و حقوق زنان دستگیر شده اند که عمده دستگیری ها در جریان اعتراضات مردمی به خشک شدن دریاچه ارومیه صورت پذیرفته است. مشخصات ۳۲۶ نفر از افراد یاد شده در این گزارش آمده است. (۵۱) در روز های اخیر مقامات قضایی جمهوری اسلامی برای معترض به وضعیت دریاچه ارومیه ۲۶ سال حبس و ۱۳۹۰ ضربه شلاق حکم صادر کرد. نقی محمودی وکیل دادگستری در رابطه با صدور این حکم به «خانه حقوق بشر ایران» گفت: «موضوع خشکاندن عمدی دریاچه ی ارومیه از سوی دولت ، که چند سالی است مورد توجه رسانه ها و کارشناسان قرار گرفته همواره مورد انکار و فرافکنی مقامات مسئول جمهوری اسلامی بوده است. به طوری که مسئولین امر به جای توجه اصولی به این فاجعه ی عمیق زیست محیطی و جلوگیری از گسترش دامنه ی آثار ویرانگر تبدیل دریاچه مذکور به کویر نمک معترضین به آن را مورد سرکوب و آزار قرار داده است. به طوری که در دو سال اخیر صدها تن در شهرهای مختلف آذر بایجان ، خاصه تبریز و ارومیه دستگیر و احکام سنگینی حداقل در خصوص ده ها تن صادر شده است که وکالت عده ای از آن ها را بر عهده گرفته بودم. در حالی که به اظهار کارشناسان محیط زیست تنها راهکار منطقی برای رفع این معضل ، باز کردن آب سد های احداثی در مسیر رودخانه و سرازیر شدن آب دخیره شده ی پشت سدها به دریاچه است. (۵۲)

۱۹- فرهنگ و دانشگاه

استفاده از علوم و آموزش و فرهنگ و دانشگاه و مدرسه حق همه نیست و وابستگان به رژیم جمهوری اسلامی و کسانیکه اسلامی و یا اسلامی‌تر هستند از حقوق ویژه‌ای برخوردارند. استادان دانشگاه باید اسلامی باشند. آنها باید درسها و علوم فنی و نظری خود را در قالب و بسته بندی‌های اسلامی به دانشجویان عرضه کنند. هر روز اخبار تازه‌ای از

کنار گذاردن و استادان دانشگاه انتشار می‌یابد. حتی مسئولینی که در وزارت علوم سالها برای برقراری رژیم کار می‌کردند و عاملین تبلیغات در راه اهداف جمهوری اسلامی بودند امروز بوسیله رئیس جمهور وقت کنار گذارده می‌شوند. خامنه ای علوم انسانی را مردود و مخالف اسلام میداند.

بنا بر گزارش انتشار یافته در ۲۸ مهر ماه ۱۳۸۹ در رادیو زمانه وزیر علوم اعلام کرد که «مهم‌ترین مشکل بر سر راه اسلامی کردن دانشگاه‌ها را برخی اساتید دانست که فاقد جهان‌بینی اسلامی هستند.» او اذاه می‌دارد که اسلامی کردن دانشگاه‌ها، «جهاد مقدس» است. اردیبهشت ماه سال گذشته اعلام شد که محمود صباحی، عضو هیأت علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی به دلیل «ترویج افکار الحادی» از دانشگاه آزاد اخراج شده است. پیش از او دکتر نصیراحمدی و مهندس عماد مردانی از دراویش نعمت‌الهی گنابادی که در دانشگاه آزاد تدریس می‌کردند، اخراج شده بودند. در بهمن سال ۱۳۸۸ نیز دکتر مسعود رستمی، استاد جامعه شناسی سیاسی دانشگاه آزاد سنج اخراج شد که اعتراض دانشجویان این دانشگاه را به دنبال داشت.

در این سال موج اساتید اخراجی و باز نشسته فاقد شرائط بازنشستگی باز بالا گرفت : دکتر سعید مشیری، استاد اقتصاد دانشگاه علامه اخراج شد و دکتر حسین معصومی‌همدانی استاد تاریخ ریاضیات، تاریخ علم و فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف حکم بازنشستگی خود را دریافت کرد. در دانشگاه صنعتی‌شریف نیز دکتر حسین معصومی‌همدانی مدرس ادبیات فارسی، تاریخ ریاضیات، تاریخ علم و فلسفه علم در دانشگاه صنعتی شریف و عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی حکم بازنشستگی خود را دریافت کرده است.

✖ بنا بر شواهد ترور استاد مسعود علی‌محمدی، استاد فیزیک ذرات بنیادی دانشگاه تهران که دی ماه سال کار خود رژیم بوده است زیرا دانشجویان آقای علی محمدی فیلم سخنانی او را در سایت ها منتشر کرده و در عین حال از حضور این استاد دانشگاه در راهپیمایی اعتراضی بیست و پنج خرداد خبر دادند و این ترور را به عنوان شهادت استاد سبز خواندند.

۲۰-خلاقیت و آزادی شغلی

خلاقیت و آزادی شغلی در ایران تحت موازین و کنترل شدید جمهوری

اسلامی قرار دارد و حق خلاقیت و اکتشاف و آزادی حرفه‌ای و هنر در ایران مورد تهدید می‌باشد.

۲۱- بازرگانان و صاحبان شرکتها و صنایع

بازرگانان و صاحبان شرکتها و صنایع نمیتوانند بطور آزادانه در حرکت اقتصادی و تولیدی قرار گرفته و از تازه‌های تولیدی و اقتصادی و گسترش صنعتی متعارف بطور عادی و طبیعی استفاده نمایند. هرگونه اقدامی در این مورد نیاز به اجازه ویژه مقامات دولتی دارد و این مقامات بنا به مصالح خود و سیاست کلی اسلامی جامعه، تولید و اقتصاد و صنعت را جهت میدهند. به همین جهت سال‌هاست که مسئولیت اتاق بازرگانی ایران در دست بخش اصول‌گرای جمهوری اسلامی قرار دارد همان جناحی که مساجد و بخش بزرگی از روحانیت را با خود دارد.

۲۲- هنرمندان

هنرمندان که یکی از سرمایه‌های مهم فرهنگی محسوب می‌شوند حق فعالیت آزاد ندارند. آفرینشهای آنها باید طبق موازین اسلامی باشد. در ایران شاعران، نویسندگان، نقاشان، فیلم‌سازان و هنرمندان تئاتر، مجسمه‌سازان و ... آزادی بیان و آزادی آفرینش ندارند. ورزشکاران و مربیان ورزشی مجبورند براساس سیاست دولتی جمهوری اسلامی رفتار کنند، حتی ورزش در ایران آزاد نیست، مربیان ورزشی حق بیان و اظهار نظر در امور فنی ورزشی را ندارند و رژیم کوچکترین عمل آنها را تحت نظارت و جهت‌گیریهای اسلامی قرار داده است. سینماگران و کارگردانان سینمایی از جمله هنرمندانی بودند که مورد آزار و اذیت رژیم جمهوری اسلامی قرار گرفتند. از آن جمله می‌توان به جعفر پناهی و محمد رسولاف اشاره کرد. جعفر پناهی کارگردان سینما به شش سال حبس تعزیری و ۲۰ سال محرومیت از ساختن فیلم، نوشتن هر نوع فیلمنامه و مسافرت به خارج از کشور و "محمد رسولاف" دیگر کارگردان سینمای ایران نیز به شش سال حبس تعزیری محکوم شد. باید یادآور شد که در آستانه برگزاری جشنواره جهانی فیلم کن، سایت رسمی این جشنواره در راستای لغو حکم بیانیه‌ای را منتشر کرده که در بیانیه منتشر شده، از مقام‌های ایران خواسته شده هرچه زودتر حکم زندان و محرومیت از فعالیت‌های هنری و اجتماعی این دو فیلمساز ایرانی را لغو کنند. به گزارش سایت نوروز، فاتح آکین، جیم کری، رفیع پیتز، دیوید کرونینبرگ و آلن دلون از جمله امضا کنندگان این بیانیه هستند. جعفر پناهی و محمد رسولاف اسفند ماه

سال ۸۸ در تهران بازداشت شدند

۲۳- سیاست، اقتصاد و منابع انسانی

سیاست، اقتصاد و منابع انسانی ایران را الیگارش آوندها ، آقا زاده ها و مداحان اداره می‌کند. قائل‌شدن حق و امتیاز ویژه برای عده‌ای که وابسته به رژیم هستند و در باند جمهوری اسلامی عمل میکنند از مسائل بسیار پیش پا افتاده است. پست و امتیاز و منصب با ویژگی‌ها و لیاقت و کاردانی ارزیابی نشده، بلکه تنها دلیل رسیدن به مسئولیت همانا اسلامی بودن و یا تظاهر به مسلمانی و قبول رهبری و سرفروداوردن در مقابل دستگاه عظیم مذهبی است که بر ایران حکومت می‌کند.

۲۴- اتباع خارجی و مهاجرین

حقوق اتباع خارجی و مهاجرین در ایران محترم شمرده نمی‌شود و هر خارجی که به ایران می‌رود مجبور است خود را از نظر ظاهر تحت شرایط اعمال شده در ایران در آورد و از حقوق بین‌المللی مهاجرت یا اقامت در ایران به نوعی که در کشورهای جهان مرسوم است برخوردار نیست. خبرنگاران و پژوهشگران و ایران‌شناسان نمی‌توانند بطور آزاد در مورد مسائل ایران اظهار نظر نمایند. هرگونه موضع‌گیری که خلاف اصول تحمیلی جمهوری اسلامی باشد، باعث به زندان انداختن حتی کشتن و یا اخراج از ایران می‌شود و در مراحل بعدی به این افراد اجازه ورود به ایران داده نمی‌شود. از موضوعات دیگر در سال ۲۰۱۱ تصویب قطعنامه‌ی پیشنهادی عربستان مبنی بر محکوم کردن ایران درباره قصد ترور سفیر عربستان در آمریکا بود ، این قطعنامه با رأی نسبتاً بالایی تصویب شد. اشغال سفارت انگلستان توسط دست نشاندهان رژیم نمونه دیگری از بی احترامی به قوانین بین‌المللی است.

۲۵- آثار فرهنگی و باستانی ... بنیاد میراث پاسارگاد

ایران یکی از مراکز تمدن جهان است. آثار فرهنگی و باستانی که باید جزئی از سرمایه ملی محسوب شود، بوسیله آوندها و دست‌اندرکاران آنها به خارج از کشور انتقال یافته و به قیمت‌های بسیار گران به فروش رفته و می‌رود.

تخت‌جمشید که یک پدیده تمدن جهانی می‌باشد به بهانه اینکه  بوسیله شاهان ساخته شده است نه تنها مورد حفاظت قرار نمی‌گیرد، بلکه هر روز به دلیلی بخشی از آن ویران می‌شود. سایر آثار باستانی

از وضعیت بهتری برخوردار نیستند. بسیاری از آثار باستانی اصفهان، شیراز، خراسان، کرمان و ... به نابودی کشیده شده است.

✖ بنیاد میراث پاسارگاد که به کوشش عده ای از علاقمندان به فرهنگ ایران تشکیل یافته با پشتکار و همت خانم شکوه میرزادگی توانسته است به سهم خود در بیدار سازی وجدان ها در امر حراست از فرهنگ و میراث باستانی ایران گام های مهمی بردارد. از ان جمله می توان به دفاع از خشک شدن زاینده رود ، دریاچه اورومیه، ثبت شدن جهانی یلدا، نامه سرگشاده بنیاد میراث پاسارگاد به رهبران و کوشندگان سازمان ها و گروه های سیاسی اپوزیسیون در داخل و خارج ایران، پیشنهاد روز کورش بزرگ... نام برد info@savepasargad.com ">info@savepasargad.com .

۱ – René Cassin

۲ – Jean Peters Humphrey

۳ – جمهوری اسلامی ایران : نه به گزارشگر ویژه سازمان ملل، آری به ادامه سرکوب آزادی بیان

۴ – نامه سر گشاده دانشگاهیان' نویسندگان' و... به گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران

۵ – دیدار حامیان مادران باری لاله در آلمان با آقای احمد شهید گزارشگر ویژه حقوق بشر ایران

۶ – بر اساس گزارشات گردآوری شده از سوی نهاد آمار، نشر و آثار مجموعه فعالان حقوق بشر

۷ – گزارش آماری نقض حقوق بشر

۸

– <http://www.farhanghassemi.com/article-forum-d-oslo-21-22-oc-tobre-2010-forum-sur-universalite-des-droits-de-l-homme-89689296.html>

- ۹ - [مجازات مضاعف برای مدافعان حقوق بشر در زندان](#)
- ۱۰ - [به آزارهای قضایی علیه خانم نرگس محمدی پایان دهید](#)
- ۱۱ - [مجازات مضاعف برای مدافعان حقوق بشر در زندان](#)
- ۱۲ - [نقائص فاحشی در کارنامه حقوق بشر ایران وجود دارد](#)
- ۱۳ - [بیانیه نه سازمان خطاب به مجلس شورای اسلامی در باره بیش نویس قانون جدید ضد جامعه مدنی](#)
- ۱۴ - [آخرین مقاله وبلاگ نویس سیامک مهر از زندان رجایی شهر](#)
- ۱۵ - [جایزه بهترین خبرنگار در بزرگترین زندان خبرنگاران جهان](#)
- ۱۶ - [نامه بهمن احمدی امویی به نمایندگان مجلس در شرح مقالات افشاگرانه اش درباره فساد اقتصادی دولت احمدی نژاد](#)
- ۱۷ - [احضار دو تن از فعالان جبهه ملی ایران توسط وزارت اطلاعات](#)
- ۱۸ - [احمد زیدآبادی برنده جایزه جهانی آزادی مطبوعات سازمان یونسکو و گیامورو کانو](#)
- ۱۹ - [گروه تحقیق سازمان ملل؛ دولت ایران در باره نابدید شدن موسوی، کروبی و همسرانشان پاسخ بدهد](#)
- ۲۰ - [روز جهانی حمایت از قربانیان شکنجه](#)
- ۲۱ - [گزارش کمیته حقوق بشر و نقض موارد متعدد کنوانسیون حقوق مدنی و سیاسی از سوی جمهوری اسلامی](#)
- ۲۲ - [زندانیان حقوقی دارند](#)
- ۲۳ - [مقررات سازمان ملل درمان پزشکی مناسب برای زندانیان عقیدتی را الزامی می سازند](#)
- ۲۴ - [درخواست برای معرفی شاهد شش ماه پس از مرگ هاله سحابی](#)
- ۲۵ - [شکنجه؛ روایت یک زندانی سیاسی](#)
- ۲۶ - [سکینه محمدی مستحق مرگ نبوده و تغییر سنگسار به اعدام هم قانونی نیست](#)

- ۲۷ - [عفو بین الملل : موج اعدام های پنهانی باید پایان یابد](#)
- ۲۸ - [کشتن انسان و حتی هر موجود زنده ای در هر شرایطی، محکوم و جنایت محض است](#)
- ۲۹ - [اتحادیه اروپا: حکومت ایران باید اجرای حکم اعدام را متوقف و مجازات اعدام را ملغا کند](#)
- ۳۰ - [نامه سرگشاده بازماندگان قتل عام سراسری به احمد شهید](#)
- ۳۱ - [سیر افشای اعدامهای تابستان ۶۷ و نامه های اعتراضی آقای منتظری به روایت اسناد](#)
- ۳۲ - [۲۰۱۱؛ سال انزوای ایران به دلیل نقض حقوق بشر](#)
- ۳۳ - [گفتگو با سخنگوی کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران آمار اعدام مخفیانه؛ در مرز فاجعه](#)
- ۳۴ - [تهدیدات و فشارها بر خانواده فرهاد وکیل در گفتگو با خواهرش](#)
- ۳۵ - [یک زندانی سیاسی پس از ۴ سال حبس به اتهام محاربه به اعدام محکوم شد](#)
- ۳۶ - [تضاد قوانین و عملکرد جمهوری اسلامی با میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی](#)
- ۳۷ - [حکومت مذهبی، منبع اصلی خشونت علیه زنان](#)
- ۳۸ - [اعلامی رفع خشونت علیه زنان و روش جمع آوری اسناد نقض حقوق بشر زنان توسط عوامل دولتی و غیر دولتی](#)
- ۳۹ - [رسوم محرمانه - ۲۵ نوامبر روز مبارزه با خشونت علیه زنان](#)
- ۴۰ - [من هفت تا شوهر دارم](#)
- ۴۱ - [فراخوان فوری - برنامه نظارت بر حمایت از مدافعان حقوق بشر ، فعالان حقوق زن مریم بهرمن و محبوبه کرمی را آزاد کنید](#)
- ۴۲ - [سوسن طهماسبی جایزه آلیسون دفورث دریافت کرد](#)
- ۴۳ - [ملاقات با احمد شهید و همکارانش](#)

۴۴ - [ایران، سرزمین آزار و اذیت کودکان](#)

۴۵ - [سالروز تصویب پیمان نامه کودک و تداوم بی توجهی به حقوق کودکان](#)

۴۶ - [بشتیانی صدها تن از فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی از رضا شهابی](#)

۴۷ - [حمایت بیش از هشتصد فعال سیاسی اجتماعی و فرهنگی - رسانه آزاد و نهاد از آزادی بی قید و شرط او](#)

۴۸ - [پیام همبستگی آلکس کالینیکس به رضا شهابی](#)

۴۹ - [به نقل از جلال ایجادی](#)

۵۰ - [بحران اکولوژیکی دریاچه ارومیه](#)

۵۱ - [گزارش شش ماهه نقض حقوق بشر در آذربایجان : ۳۲۶ بازداشت فعالان مدنی - سیاسی، ۴۵ حکم قضایی، ۱۶ حکم شلاق، کمپین بین المللی حقوق بشر](#)

۵۲ - [۲۶ سال حبس و ۱۳۹۰ ضربه شلاق حکم ۵۷ معترض به وضعیت دریاچهی ارومیه](#)

جلوگیری رژیم ایران از ملاقات رئیس کمیسیون حقوق بشر پارلمان آلمان با دو زندانی سیاسی

حنیف حیدر نژاد



آقای "تام کونیگز- Tom Koenigs" رئیس کمیسیون حقوق بشر و کمک های بشر دوستانه پارلمان آلمان در اطلاعیه ای که روز ۱۲ ژانویه منتشر نمود نسبت به جلوگیری رژیم ایران از ملاقات وی با آقایان عبدالفتاح سلطانی وکیل و مؤسس کانون مدافعان حقوق بشر و یوسف

ندرخانی کشیش مسیحی اعتراض کرد.

پیشتر نیز کمیسیون حقوق بشر و کمک های بشر دوستانه پارلمان آلمان در تاریخ ۱۹ اکتبر ۲۰۱۱ با صدور اطلاعیه ای خواهان آزادی آقای عبدالفتاح سلطانی از فعالین حقوق بشر و کشیش یوسف ندرخانی شده بود. اما به دلیل افزایش نگرانی ها نسبت به وضعیت این دو فرد، تام کونیگز از سوم تا هفتم ژانویه ۲۰۱۲ به ایران سفر کرد و امیدوار بود برای ملاقات با این دو نفر موافقت رژیم ایران را کسب کند، اما موفق نشد.

وی در اطلاعیه خود تصریح می کند: "خیلی علاقه داشتم که خودم با آنها ملاقات کرده و صحبت نموده تا از وضعیتشان مطلع شده و از نگرانی و خواسته هایشان با خبر شوم." وی همچنین می افزاید: "[دولت] ایران خود باید بسیار مشتاق باشد که دسترسی به این دو متهم را امکان پذیر سازد. حکومتی که به آن می بالد که شأن و جایگاه انسان را بسیار ارج می نهد و کنوانسیون های بین المللی در مورد حقوق شهروندی و حقوق سیاسی را امضاء کرده است، قاندا نباید مشکلی داشته باشد که از زندانیان بازدید به عمل آید. اما الان نگرانی من نسبت به وضعیت عبدالفتاح سلطانی و یوسف ندرخانی با وجود سفر به ایران همچنان پابرجا باقی مانده است."

تام کونیگز در مورد عبدالفتاح سلطانی تاکید میکند که بنظر می رسد که زندانی کردن او به عنوان بنیانگذار قانون مدافعان حقوق بشر و یک مدافع حقوق بشر و فردی که جایزه حقوق بشر نرنبرگ را نیز دریافت کرده است، با این هدف باشد که دیگر فعالین حقوق بشر را مرعوب سازند. و در مورد یوسف ندرخانی نیز یادآوری میکند که او به خاطر علنی کردن ایماندار بودنش به مسیحیت است که دستگیر شده و این برخلاف تعهدات دولت ایران به کنواسیون های بین المللی دفاع از حقوق بشر است که دولتهای امضاء کننده را موظف می سازد تا آزادی عقیده و ایمان شهروندان خود را تضمین نمایند.

تام کونیگز با اظهار تاسف از اینکه موضوع حقوق بشر، اغلب تنها موارد نقض حقوق بشر را شامل می شود، تعهد می کند که همچنان به تلاش خود برای دفاع از حقوق بشر، چه در ایران یا در آلمان ادامه خواهد داد.

[Iran verweigert Tom Koenigs den Besuch der Inhaftierten
Abdolfattah Soltani und Youcef Nadarkhani](#)

نگاهی به کارنامۀ یک سال گذشته ایران در زمینه حقوق بشر

دهم دسامبر روز جهانی حقوق بشر این فرصت را فراهم کرد تا بار[×] دیگر مسئلۀ نقض گسترده حقوق بشر در ایران مورد توجه محافل، نهادها و فعالان حقوق بشر قرارگیرد. این روز همچنین فرصتی است تا رویدادها و موارد نقض حقوق بشر در ایران طی یکسال گذشته در مقایسه با سال قبل از آن بررسی و در گزارش هایی منتشرشوند. «فدراسیون بین المللی جامعه های دفاع از حقوق بشر» در گزارش مفصلی که به مناسبت این روز منتشر کرد، بر اجرای بیش از ۶۰۰ حکم اعدام در فاصله آذرماه سال گذشته تا آذرماه جاری تا کید کرده است. براساس این گزارش طی این مدت حدود ۸۰ زن از فعالان اجتماعی و حقوق بشری بازداشت شده و بیش از ۴۲ روزنامه نگار یا روانه زندان شدند یا برای آنها احکام تازه صادر شده است.

فقط در روز هشتم آذرماه به گزارش آژانس خبری «موکریان»، هشت نفر در کرمانشاه به جرم قاچاق مواد مخدر به دار آویخته شدند. از این تعداد شش نفر در زندان مرکزی کرمانشاه و دوف نفر در ملأ عام به دارآویخته شدند.

موارد تکان دهنده ای از اعدام های دسته جمعی در سال گذشته در زندان های مشهد رخ داده است. به گزارش کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، در روز بیستم مرداد ماه سال جاری، هفت زندانی و در تاریخ ۲۹ شهریور هفت زندانی دیگر در زندان وکیل آباد مشهد به صورت دسته جمعی به دار آویخته شدند. این اعدام ها مخفیانه و در سکوت مقام های قوه قضائیه صورت گرفت.

از دیگر موارد نقض حقوق بشر، ادامه صدور احکام سنگین برای فعالان اجتماعی، سیاسی و حقوق بشری طی یکسال گذشته است. از جمله کوهیار گودرزی، فعال ۲۵ ساله حقوق بشر و عضو کمیته گزارشگران حقوق بشر که بیش از چهارماه زندان انفرادی و عمومی بوده، اخیرا اتهام‌های او اجتماع و تبانی به قصد برهم زدن امنیت، از طریق عضویت در کمیته گزارشگران حقوق بشر و تبلیغ علیه نظام اعلام شده است.

در همین زمینه باید از صدور احکام زندان برای فعالان کارگری یاد کرد. در شهریور ماه گذشته شعبه یک دادگاه انقلاب اسلامی تبریز برای چهار فعال کارگری شاهرخ زمانی، نیما پوریعقوب، ساسان واهی و محمد جراحی به اتهام تبلیغ علیه نظام، مجموعاً ۲۰ سال حبس تعزیری تعیین کرد.

فشار بر زندانیان و محروم کردن آنها از حقوق اولیه‌شان همچون دسترسی به امکانات بهداشتی و درمانی و نیز برخورد خشن نیروهای امنیتی و زندانبانان با زندانیان، در سال گذشته با شدت ادامه داشته و گاه فاجعه آفریده است.

مرگ هدی صابر، فعال ملی مذهبی و روزنامه نگار در زندان از جمله این موارد بود. او پس از هشت روز اعتصاب غذا بیمار می‌شود و حالش رو به وخامت می‌گذارد. حتی هم‌بندان او از ضرب و شتم هدی صابر توسط مأموران امنیتی در روزهای پیش از انتقال به بیمارستان خبر داده بودند. هدی صابر پس از ساعت‌ها تحمل درد به دلیل حمله قلبی در بیمارستان درگذشت. پزشکان بیمارستان مدرس گفته بودند که علت مرگ وی علاوه بر اعتصاب غذا سهل انگاری مسئولان زندان در انتقال به موقع به بیمارستان بوده است.

رفتار خشن مأموران امنیتی با زندانیان و خانواده‌های آنها نیز از موارد جدی نقض حقوق بشر در ایران است. یکی از موارد برجسته آن مرگ هاله سحابی است. او دختر عزت الله سحابی رئیس شورای فعالان ملی-مذهبی و از چهره‌های معروف منتقد حکومت در دوران قبل و بعد از حکومت جمهوری اسلامی بود. هاله سحابی روز یازدهم خرداد پس از حمله نیروهای امنیتی به او و دیگر حاضران در مراسم تشییع جنازه پدرش، دچار ایست قلبی شد و درگذشت.

از موارد دیگر رفتار خشن با زندانیان سیاسی و فعالان حقوق بشر باید به مورد حسین رونقی ملکی اشاره کرد. این وبلاگ نویس جوان از دو سال قبل در زندان بوده است. حسین رونقی از ناراحتی کلیوی رنج

می‌برد، اما با این حال مسئولان بهداری زندان و نهادهای امنیتی نه تنها به او اجازه نداده‌اند به بیمارستانی خارج از زندان منتقل شود، بلکه تا کنون با مرخصی او نیز موافقت نکرده‌اند.

بی‌توجهی به بیماری زندانیان شامل موارد بسیاری می‌شود. یکی دیگر از این نمونه‌ها وضعیت نامناسب آیت الله محمد حسین کاظمینی بروجردی، منتقد نظریه ولایت فقیه در زندان است. او که علاوه بر بیماری‌های مختلف به گفته بستگانش نزدیک به ۸۰ درصد بینایی خود را در زندان از دست داده، برغم تمام تلاش‌ها هنوز اجازه معالجه در خارج از زندان را دریافت نکرده است.

در سال گذشته شاهد اجرای احکام شلاق برای فعالان سیاسی و اجتماعی نیز بودیم.

در تاریخ ۲۴ شهریور ماه، خبرگزاری‌های ایران نوشتند که حکم یک سال زندان سمیه توحیدلو به دلیل فعالیت در ستاد انتخاباتی میرحسین موسوی و به اتهام توهین به رئیس‌جمهور بخشیده شد، اما حکم شلاق این دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی در اوین توسط یک بازجوی مرد انجام شد. خبر اجرای حکم بعداً در تاریخ ۱۷ مهر ماه اعلام شد. همچنین پیمان عارف فعال دانشجویی دانشکده حقوق دانشگاه تهران یکسال پیش بازداشت و پس از چند روز انفرادی به بند ۳۵۰ زندان اوین منتقل شد. در حکم نهایی به یکسال زندان و ۷۴ ضربه شلاق و محرومیت مادام‌العمر از حرفه روزنامه نگاری و فعالیت در احزاب سیاسی محکوم و سرانجام پس از تحمل یکسال زندان و اجرای حکم شلاق آزاد شد.

از دیگر موارد بارز نقض حقوق بشر ادام‌روند دستگیری و حبس و محاکمه وکلای مستقل در سال گذشته بود. حقوق‌دانان برجسته‌ای همچون عبدالفتاح سلطانی طرف سال گذشته زندانی و با وثیقه‌های سنگین آزاد شده‌اند.

نسرین ستوده وکیل دادگستری، عضو کانون مدافعان حقوق بشر و از مدافعان سرسخت حقوق زنان و کودکان است. او را در تاریخ ۱۳ شهریور ۱۳۸۹ دستگیر کردند. «اقدام علیه امنیت ملی» و «تبلیغ علیه نظام» اتهاماتی است که به او نسبت داده‌اند. نسرین ستوده که در سال ۲۰۰۸ برنده جایزه حقوق بشر سازمان حقوق بشر بین‌الملل شد، در شهریور سال جاری از سوی دادگاه تجدید نظر به شش سال زندان و ۱۰ سال محرومیت از حرفه وکالت محکوم شد. این حکم با اعتراض وسیع نهادهای بین‌المللی حقوق بشری و فعالان حقوق بشر مواجه شده است.

پیگرد و بازداشت بهائیان، دراویش گنابادی، نوکیشان مسیحی و دیگر اقلیت‌های قومی و مذهبی و صدور احکام زندان و در مواردی اعدام برای آن‌ها نیز در سال گذشته بی‌وقفه ادامه یافت.

اما برغم تمام موارد یاد شده و نقض شدید حقوق بشر در ایران سال گذشته فعالان حقوق بشر توانستند به موفقیت‌هایی نیز دست یابند. شورای حقوق بشر سازمان ملل پس از سال‌ها آقای احمد شهید را بعنوان گزارشگر ویژه در امور حقوق بشر ایران تعیین کرد. گرچه مقامات ایران با سفر او به ایران برای تهیه گزارشی از وضع حقوق بشر مخالفت کرده اند، اما او توانسته اولین گزارش خود را از جمله با تماس با برخی خانواده‌های زندانیان در خارج از ایران، و برغم تمامی کمبودها تهیه کند. قرار است گزارش احمد شهید در نوزدهمین اجلاس شورای حقوق بشر سازمان ملل در فاصله ماه‌های فوریه و مارس بررسی شود.

حال این پرسش مطرح است که آیا با توجه به آنچه پیش آمده از جمله تعیین گزارشگر ویژه برای ایران می‌توانیم بگوئیم که وضعیت حقوق بشر در ایران بیش از پیش مورد توجه افکار عمومی و مجامع بین المللی حقوق بشر قرار گرفته است؟

دکتر عبدالکریم لاهیجی، نایب رئیس فدراسیون بین المللی جامعه‌های دفاع از حقوق بشر به یورونیوز می‌گوید: «در اینکه جامعه جهانی نسبت به نقض مستمر و فاحش حقوق بشر در ایران توجه بیشتری پیدا کرده، تردید نیست. این در درجه اول به دلیل وخامت اوضاع ایران است. یعنی اگر در سال گذشته براساس آماری که ما منتشر کردیم در ایران بیش از ۶۰۰ اعدام صورت نمی‌گرفت، دنیا نمی‌فهمید با چه فاجعه‌ای مردم ایران مواجه هستند. اگر پس از هشت سال شورای حقوق بشر سازمان ملل ناگزیر نمی‌شد دوباره برای ایران گزارشگر ویژه تهیه کند، دنیا متوجه نمی‌شد چه در ایران می‌گذرد. از سوی دیگر در ماه‌های گذشته پس از هجده سال جمهوری اسلامی به کمیته حقوق بشر که ناظر بر چگونگی اجرای میثاق حقوق مدنی و سیاسی، گزارشی ارائه داد. این گزارش از هر جهت نه تنها مدافع جمهوری اسلامی نشد، بلکه بیشتر جمهوری اسلامی را در جایگاه متهم نشانده. به این دلیل که گزارش چیزی جز دروغ‌پردازی و فرار از واقعیت نبود. ما هم در اجلاسی که در ژنو داشتیم به تک تک موارد ذکر شده در این گزارش برخورد کردیم و همه را جواب دادیم.»

عبدالکریم لاهیجی، مدافع حقوق بشر در ادامه می‌افزاید: «تمام این

موارد موجب شده است که جامعه جهانی، نهادهای حقوق بشری سازمان ملل، کمیته سوم و بخصوص شورای امنیت توجهشان به قضیه حقوق بشر در ایران جلب شود. بیش از ده سال است که در زمینه مسئله انرژی هسته‌ای، شورای امنیت با جمهوری اسلامی به چالش نشسته است و هیچ نتیجه مطلوبی هم نگرفته است. در حالیکه ما همواره گفته‌ایم که مسئله اصلی با جمهوری اسلامی موضوع دموکراسی و حقوق بشر است. یعنی در آن کشوری که دموکراسی هست و حقوق بشر رعایت می‌شود انرژی هسته‌ای خطری برای صلح جامعه جهانی ایجاد نمی‌کند. ولی بالاخره جامعه جهانی به حرفی که ما طی سال‌های گذشته می‌زدیم ظاهراً رسیده و فشار را بر روی جمهوری اسلامی بیشتر کرده است. فقط هم برای بهبود وضعیت حقوق بشر و احترام گذاشتن به خواست مردم است.»

عبدالکریم لاهیجی می‌گوید: «وقتی جامعه جهانی می‌بیند که دو تن از نامزدهای دورِ دهم ریاست جمهوری، آقایان مهدی کروبی و میرحسین موسوی که به شیوِ تقلب آمیز انتخابات اعتراض کرده بودند، الان نزدیک به ده ماه است که در وضعیت کسانی قرار دارند که ناپدید شده‌اند و خانواده‌هایشان و مردم به آن‌ها دسترسی ندارند، توجهش به آن جلب می‌شود. تمامی این موارد در انزوای جمهوری اسلامی و در توجه جامعه جهانی به وضعیت حقوق بشر در ایران موثر بوده است.»

یکی دیگر از دستاوردهای فعالان حقوق بشر در سال گذشته قطعنامه کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک است. این مجمع روز دوشنبه ۲۱ نوامبر جمهوری اسلامی ایران را به دلیل سرکوب و نقض مستمر حقوق مردم ایران به شدت محکوم کرد. این قطعنامه از افزایش بی‌رویه اعدام‌ها در سال گذشته در ایران، ادامه شکنجه زندانیان، سرکوب مدافعان حقوق بشر، اعمال خشونت علیه زنان و آزار اقلیت‌های مذهبی و قومی به شدت انتقاد کرده است.

گزارش از شیرین فامیلی

پخش: جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (lddhi(at)fidh.net)

گفتگو با دکتر لاهیجی در باره تشدید فشار بر زندانیان عقیدتی بیمار

محسن امین زاده، معاون پیشین وزیر خارجه جمهوری اسلامی، که بر  اساس نظر پزشک قانونی قرار بود برای درمان عارضه قلبی به بیمارستان منتقل شود، اجازه نداد تا ماموران او را با دستبند به بیمارستان منتقل کنند. و سرانجام به دستور معاون امنیتی دادستان تهران، وی اجازه نیافت بدون دستبند از زندان اوین خارج شود. عیسی سحرخیز، روزنامه نگار، بر اثر اعتصاب غذاهای متعدد و روزه های سیاسی طولانی، همچنین فشارها و محدودیت های گوناگون در زندان، به شدت ضعیف شده است. طی روزهای اخیر این روزنامه نگار زندانی با دستبند و پابند به بیمارستان منتقل شده و با همان وضعیت بستری شده است.

دکتر عبدالکریم لاهیجی، نایب رئیس «فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر»، معتقد است که رفتارهای نامناسبی با زندانیان سیاسی در طی دو سال گذشته اعمال می شود و این سیاستها را در جهت شکستن روحیه زندانی می داند

دکتر لاهیجی نمود اینگونه رفتار را در دو زمینه تحلیل می کند: نخست محکومیت های سنگین، حبسهای قبل از محاکمه، دوم با وجود محکومیت، وضعیت زندانها روز به روز، چه از نظر وضعیت بهداشتی، داروئی، غذائی، ملاقاتها، زندانی را به گونه ای زیر فشار قرار می دهند که دست از مقاومت بردارد. سیاستی است در جهت شکستن روحیه و مقاومت زندانی، چه قبل از محاکمه و چه پس از صدور حکم قطعی

دکتر عبدالکریم لاهیجی می گوید احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر برای ایران، باید حداکثر تا آخر ماه بهمن سال جاری گزارش خود را به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد تحویل دهد. این شورا از اواخر اسفند ماه کار خود را ژنو آغاز خواهد کرد. هفته ی دوم شورای حقوق بشر به رسیدگی به گزارش احمد شهید اختصاص خواهد داشت. نخست باید در انتظار گزارش احمد شهید بود و پس از آن در انتظار تصمیمی که شورای حقوق بشر اتخاذ خواهد کرد. این احتمال می رود که قطعنامه در خصوص وضعیت بسیار نابسامان و روز به روز وخیمتر از گذشته ی

حقوق بشر در ایران صادر شود و هم ماموریت احمد شهید برای یک سال دیگر تجدید شود، برای اینکه بتواند با اجازه ی جمهوری اسلامی به ایران سفر کند و در غیر اینصورت از مجاری دیگری هم بتواند گزارش کامل خود را برای سال بعد آماده کرده و به شورای حقوق بشر بعدی تقدیم نماید.

گفتگو با عبدالکریم لاهیجی

{mp3 height="100"}perspective_2_30_12_11{/mp3}

مادران پارک لاله : همچنان ایستاده ایم و فریاد می زنیم

دلم تنگ است از این همه بیداد. نمی دانم چرا مهربانی جرم است.  نمی دانم چرا غمخوار بودن تاوانش زندان است. چرا به دستانم دستبند می زنند تا دست دوست غم دیده را در دستانم نگیرم و از این نمی دانم ها خسته ام و دلتنگ! فقط این را می دانم که در این روزهای سرد و سیاه تر از شب، انسانیت گم شده و دلجویی و محبت درگوشه زندان چمباتمه زده و از روزه کوچکی به فرداها می نگرد. نمیدانم چرا کسی این فریادها را نمی شنود. چرا کسی خفقان و عصیان این نسل از خودگذشته را نمی بیند و چرا کسی به فکرشقایق های نگران نیست.

چرا کسی دلش برای نسترن های روی دیوار خانه مادر بزرگ دیگر نمی لرزد. چرا کسی به یادشعمدانی های توی گلدان نیست و به یاد ندارد که نیلوفر از بی آبی می خشکد چرا کسی به یاد ماهی سیاه کوچولو مهاجر نیست، که با همه عشق و ایثار به هموطنانش کوله بار سفر بسته و به دریایی دور رفته است.

در این سیاه ترین روزها ، عزیزانم ، یارانم را به زندان می برند یا غریبانه کوچ می کنند. ولی باز از این همه غم از این همه بیداد نمی توانند فریادم را در گلوخفه سازند.

من و ما همچنان ایستاده ایم و فریاد می زنیم و به امید برگشت پرستوهای عاشق به آسمان، که این روزها سربی و خاکستری است، خواهیم نگریست ما! به یاد همه مردان و زنان میهن که این روزها

درسلولهای کوچک مینهم بر روی دیوارهای زندان عکس پرنده آزادی
رامی کشند. فریاد دادخواهی سرخواهیم داد ما دوباره باز !
یکی از مادران پارک لاله

تعقیب و آزار قربانیان نقض حقوق بشر و فعالان سیاسی

مقامات جمهوری اسلامی ایران هر گونه اعتراض مسالمت آمیز از جمله  جمله
اعتراض های خانواده های قربانیان و حامیان آنها و نیز فعالان
سیاسی میانه رو را بی امان سرکوب می کنند. حامیان «مادران
عزادار» و فعالان سیاسی میانه رو بیش از پیش هدف این سرکوب قرار
دارند.

سرکوب مادران عزادار به خاطر مبارزه آنها علیه معافیت از مجازات

ژیلا کرمزاده مکنونی، یکی از حامیان مادران عزادار، در روز 6 دی
1390 در اداره گذرنامه تهران دستگیر و برای گذراندن حکم دو سال
زندان به زندان اوین منتقل شد.

لیلا سیف الهی و نادر احسنی، دو تن دیگر از حامیان مادران
عزادار، نیز در خطر دستگیری خودسرانه قرار دارند زیرا حکم زندان
آنها نیز تایید شده است. این سه نفر به همراه عده ای دیگر از
حامیان مادران عزادار در بهمن 1388 دستگیر شدند و پیش از آزادی
با وثیقه بیش از یک ماه در سلول انفرادی در بازداشت ماندند. آنها
در بهمن 1389 به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرایم علیه
امنیت کشور، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی» محاکمه
شدند. حکم دادگاه آنها را به شرکت در «تشکیل غیرقانونی در جهت
اقدام علیه امنیت کشور تحت عنوان مادران عزادار» متهم کرد و گفت
آنها «خود را مدافعان حقوق بشر در ایران» می دانند.

دادگاه انقلاب اسلامی ابتدا ژילה کرمزاده مکوندی و لیلا سیف‌اللهی را به چهار سال زندان و نادر احسنی را به دو سال زندان محکوم کرد. بنا به گزارش‌هایی در اواسط آبان 1390، دادگاه تجدید نظر حکم ژילה کرمزاده مکوندی و لیلا سیف‌اللهی را به دو سال زندان تعزیری و دو سال زندان تعلیقی تغییر داد و حکم دو سال زندان نادر احسنی را تایید کرد.

ژילה مهدویان و دختر او مریم نجفی، دو تن از حامیان مادران عزادار، در روز 4 دی 1390 به دادگاه انقلاب اسلامی احضار شدند و حکم‌های پنج سال زندان به ژילה مهدویان و 6 ماه زندان به مریم نجفی ابلاغ شد. به علاوه، مریم نجفی به 18 ماه زندان تعلیقی محکوم شد. آنها 20 روز برای درخواست تجدید نظر فرصت دارند.

این دو در تاریخ 17 مهر 1389 دستگیر شدند و به ترتیب 50 روز و 13 روز در بازداشت گذراندند و سپس با وثیقه آزاد شدند. محاکمه آنها در تاریخ 9 آذر 1390 انجام شد. بعضی از اتهام‌های ژילה مهدویان عبارت بود از: «شرکت در اغتشاشات، اقدام علیه امنیت ملی، شرکت در گروه مادران عزادار، قصد خروج غیرقانونی از کشور، رایحه گزارش علیه جمهوری اسلامی در دادگاه‌های آلمان.» مریم نجفی به «اقدام علیه امنیت ملی و قصد خروج غیرقانونی از کشور» متهم شد. ژילה مهدویان مادر حسام ترمسی است که پس از آزادی در پی 11 ماه بازداشت در سال 1388 و 1389 با چاقوی سمی مورد حمله قرار گرفت و گویا هنوز بیمار است.

منصوره بهکیش، یکی دیگر از حامیان مادران عزادار، در روز 4 دی 1390 به اتهام «تبلیغ علیه نظام و ایجاد اجتماع و تبانی برای برهم زدن امنیت ملی از طریق تشکیل گروه مادران عزادار» در دادگاه انقلاب اسلامی محاکمه شد. او در دادگاه تمام اتهام‌ها را رد کرد. دادگاه هنوز حکم خود را صادر نکرده است.

او که شش عضو خانواده خود را در اعدام‌های مخفی دهه 1360 از دست داده است، در دهه‌های اخیر چندین بار دستگیر شده است. وی در تاریخ 22 خرداد 1390 در خیابان دستگیر شد و پیش از آزادی با وثیقه یک ماه در بازداشت انفرادی ماند.

پیگرد فعالان سیاسی به خاطر استفاده از حق تشکل

احزاب و گروه‌های سیاسی میانه‌رو و مسالمت‌جو و فعالان آنها نیز بیش از پیش مورد حمله قرار می‌گیرند و اعضای آنها در زندان به سر

می برند.

ابراهیم یزدی، رهبر 80 ساله نهضت آزادی ایران و وزیر امور خارجه پیشین، در روز 6 دی 1390 از محکومیت خود به 8 سال زندان مطلع شد. ابراهیم یزدی پس از انتخابات ریاست جمهوری 1388 سه بار بازداشت شده و از جمله از مهر تا اسفند 1389 شش ماه را در بازداشت گذرانده است. محاکمه او به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران و تاسیس و هدایت نهضت آزادی ایران» در تاریخ 11 آبان 1390 برگزار شد، ولی او دادگاه انقلاب اسلامی را مغایر با قانون اساسی دانست، صلاحیت آن را برای محاکمه رد کرد و حاضر به دفاع از خود نشد.

یکی دیگر از اعضای ارشد نهضت آزادی ایران و شهردار پیشین تهران، **محمد توسلی**، و دکتر **علی رشیدی**، اقتصاددان برجسته، عضو ارشد جبهه ملی ایران و معاون پیشین بانک مرکزی، از 12 آبان 1390 در بازداشت خودسرانه به سر می برند.

اطلاعات پیشینه ای

مادران پارک لاله (مادران عزادار ایران) زنانی هستند که فرزندان‌شان از اوایل دهه 1360 به بعد اعدام، کشته یا ناپدید شده اند. مادران عزادار پس از سرکوب‌خشن پساانتخاباتی در خرداد 1388 فعالیت خود را با گردهمایی سکوت در روزهای شنبه در پارک لاله شروع کردند. آنها از جمهوری اسلامی خواهان تایید اعدام‌های گسترده پنهانی در زندان‌ها، حق اطلاع از محل دفن عزیزان خود، الغای مجازات اعدام، آزادی تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی، و محاکمه علنی تمام مسئولان جنایت‌ها پس از پیدایش جمهوری اسلامی در سال 1357 هستند و به صورت فزاینده ای با آزار، بازداشت و دستگیری خودسرانه و زندان روبرو بوده اند.

نهضت آزادی ایران گروهی ملی گرا است که در سال 1340 تاسیس شد و اعضای آن در رژیم شاه سابق مورد پیگرد و سرکوب قرار گرفتند. رهبران آن اولین دولت پس از انقلاب را تشکیل دادند ولی بعداً استعفا کردند. بعضی از آنها در رژیم کنونی نیز حکم های زندان را گذرانده اند.

جبهه ملی ایران سازمانی سکولار و ملی گرا است که در زمان شاه و بعداً در رژیم کنونی سرکوب شد. اعضای آن نیز از جمله وزرای اولین دولت پس از انقلاب بودند.

عبدالکریم لاهیجی، نایب رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، امروز گفت: «بسیار متأسفانه در 21 اردیبهشت ماه 1397، 22 تن از فعالان و مدافعان حقوق بشر در زندان های ایران کشته شدند. این واقعه یک تراژدی است که در تاریخ ایران و جهان ثبت خواهد شد. ما در جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و سایر نهادهای حقوق بشری، از کشته شدن این عزیزان تألم و تأثر داریم و از مقامات مسئول میخواهیم که دستورالعملی صادر کنند تا از تکرار این واقعه جلوگیری شود. ما همچنین از جامعه بین المللی و مردم جهان میخواهیم که با فشار و تحریمات خود، بر دولت ایران تأکید کنند تا به حقوق بشر در ایران بازگردد. ما به مردم ایران نیز توصیه میکنیم که با تظاهرات و اعتصابات خود، از حقوق بشر در ایران دفاع کنند.»

برای اطلاعات بیشتر، نگاه کنید به گزارش مشترک فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران که اخیراً با عنوان «ایران: سرکوب آزادی، زندان، شکنجه، اعدام... سیاست دولتی اختناق» منتشر شد:

<http://www.fidh.org/gozaresh-ekhtenaq>

تماس با رسانه ها

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر: Arthur Manet; Karine
+33 1 43 55 90 19 / +33 6 72 28 42 94 Appy

Twitter: @fidh_ngo

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران: lddhi(at)fidh.net